

MIDNATTSRÖPET

TIDNING FÖR ANDLIG VÄCKELSE

ÄR DU DÖPT I VATTEN SEN DU KOM TILL TRO?

Rune Gelinder döper i Kärrsjön

"Den som tror och bliver döpt
han skall bliva frälst..."
Mark. 16: 16

"Gören bättring och låten alla
döpa eder i Jesu Kristi namn."
Apg. 2: 38

"Ty alla I som haven blivit
döpta till Kristus, haven iklätt
eder Kristus..." Gal. 3: 27

Läs i detta nummer

ARNE IMSEN:

Evangelisation enligt N. T.

★

HELGE BERNTSSON:

Ramaskri eller Maranata-
rop?

★

STURE SVÄRD:

Jesu skaparmakt.

★

AGNE BARK:

Skall Guds församling upp-
ryckas före eller efter ve-
dermödan?

★

Dessutom vittnesbörd och
frälsningsupplevelser, an-
dedop och helbrägdagö-
relse.

NR 19

1 - 14 OKT. 1966

PRIS 1:-

Midnattsropet –

organ för andlig
väckelse i dag

Utkommer med ett 20-sidigt nr
den 1 och 15 varje månad.

Ansvarig utgivare är
ARNE IMSEN.

Prenumeration kan verkställas på
närmaste postanstalt genom inbet-
alning på postgiro nr 57 16 20 på
postens tidningsinbetalningskort,
eller genom skriftlig hänvändelse
direkt till tidningens exp. Abonne-
manget (ej gåvo- och billighets-
prenumerationer) gäller tills upp-
sägning sker.

Prenumerationspriset är:

Helår 21:—, halvår 11:—, kvartal
6:—. Lösnummer 1:—. — Till Fin-
land, Norge och Danmark är pri-
set detsamma som i Sverige.
Gåvor till tidnings- och traktat-
missionen mottages med tacksam-
het. Postgiro 57 16 20.

Adressen till tidningens redaktion
och expedition är:
Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA.

Telefonnummer:
Redaktion och expedition **32 80 02,**
31 71 35,

Meddelande om adressförändring
måste göras senast tre veckor in-
nan den skall träda i kraft och
kan ske genom skriftligt medde-
lande till tidningens exp. eller på
postens adressförändringsblankett
nr 870.

Redaktionen tar med tacksamhet
emot bidrag, såsom vittnesbörd
om personliga upplevelser, rap-
porter om Guds verk etc.

Redaktionskommitté:
DONALD BERGAGÅRD,
ERIK G. ERIKSSON och
ANDERS B. ANDERSSON

GUDS STORHET

*Tack Gud, att du densamme är,
som fordomtid du var,
Då du ditt folk i moln- och eldstod ledde.
Du skaparen av himlar, jord, fullkomlig mästare,
Du till din avbild oss av stoft beredde.*

*Din Andes djup ej pejlad är
av jordens enkla barn.
Din vishet outgrundlig är för alla.
Inför din åsyn är jag blott ett ringa, hjälplöst
flarn.
Min längtan är att inför dig nedfalla.*

*Du mäter universums vidd
med dina fingrars mått.
På stjärnegatorna i makt du skrider.
Till dina barn du bringar hjälp, ej någon du
försmått.
Du seger ger i hjärtats heta strider.*

*En pust utav din andedräkt
vid Röda havets strand,
Gav mäktig kraft att vågorna betvinga.
Ditt folk på torr och banad väg, gick ledna av
din hand,
Och jubelsånger till din ära klinga.*

*Du rymdens stjärnehärlar leder med ditt all-
maktsord,
Du i din glans far fram på vindens vingar.
I ljusets sköna mantel klädd, allt mättas vid ditt
bord,
Och salighet till mänskors barn du bringar.*

*Tack för ditt frälsningsverk, som du på Golgata
berett,
När du din ende son för oss lät blöda.
Den, som sett Jesu hjärtelag, har Gud, din kär-
lek sett,
Din nåd till oss du lätit överflöda.*

RUTH ÅSEBÄCK

Arne Imsen:

EVANGELISATION ENLIGT NYA TESTAMENTETS PRINCIPER II

Tal i missionskonferens

Herdens, evangelistens och profetens uppgift är att göra de heliga skickliga för de olika andliga funktioner som Gud har bestämt för varje enskild människa. Ansvaret för det andliga arbetet har aldrig överlämnats åt något kollektiv. Varhelst en levande kristen står är han placerad där såsom en Guds budbärare — representant. Och för att fullgöra denna man-till-man-evangelisation måste de heliga skickliggöras. —

Jag hoppas att jag inte talar till döva öron här i dag. Det kommer att bli väldiga svårigheter om vi inte lär oss det här. Men går vi in på dessa villkor så skall det börja gro och växa omkring oss. Det kanske inte ser så stort och märkvärdigt ut till en början, men rätt vad det är står där en Herrens plantering. —

Det är Guds vilja att varje enskild kristen skall genom sin förkunnelse — det är ibland en ordlös förkunnelse — vara Kristusbrev, kända och lästa av alla. De lever här som gäster och främlingar men deras närvaro är ett ständigt budskap om att Jesus lever och deras egna liv bär vittnesbörd om Hans omskapande kraft. På detta vis väckes genom den enskilde kristne behov och frågor som människorna måste ha svar på. Resultatet blir att den enskilde kristne blir arbetskamratens, skolkamratens, föräldrars eller syskons själavårdare. Rätt vad det är så ser man dem också komma till församlingens möten. Detta är evangelisationsprincipen — de heligas skickliggörande.

Gud har anförtrott herden, evangelisten och profeten denna uppgift att vara med om att göra de heliga skickliga. Med andra ord att praktisera sin tro, att leva ut sin kärlek i vardagslivet och att uppenbara Kristus i den dagliga gärningen. Så går väckelsen från man till man. Det blir ständig nyrekrytering. På detta vis kommer människor utanför den religiösa sfären att ständigt nås av evangelium och dras in i kraftcentrum. Om var och en av de nyfrälsta sedan kommer in i det här livet då vet vi att den andliga revolutionen snart är ett faktum. —

Vi begränsar ofta Gud till fyra väggar, kyrkan, möteslokalen, den offentliga gudstjänsten och därför upplever vi också många gånger stora besvikelser. Vad Gud vill är att i sin församling sätta andliga ämbeten i funktion för att göra de heliga skickliga att utföra sitt tjänarevärv, att uppbygga Kristi kropp. —

Med denna andliga utveckling kommer kärleken och visionen också att bli större — växa — vidgas. Vi upptäcker att vi har medmänniskor bortom de egna gränserna. Jag tror att om vi istället för att tala om inre och yttre mission talade om evangelisation efter principen Jerusalem, Judeen, Samarien och intill jordens ända, så skulle det vara mycket, mycket lättare för oss. Nu skapar vi en märklig romantik omkring den yttre missionen och så blir den mission som ligger oss alldeles inpå knutarna försummad. Broder och syster, du ska veta att det behövs en

särskild kraft ifrån höjden att vara vittne i Jerusalem, men det är här det är nödvändigt att först ta upp kampen. —

Det är också här evangelisten och missionären skall börja, det är här man skall fostras för uppgifterna. Man blir inte evangelist eller missionär först när man lämnar den egna församlingen och går till en annan plats eller ett annat land. Evangelist och missionär är man född till. Det är ett andligt ämbete som man icke kan väljas eller utses till. Det ligger redan inlagt i den nya födelsen och därför kommer också kraften att vara tillmätt efter vars och ens särskilda uppgift. Du får inte kraft att utföra en annans uppgift men du får kraft att utföra det du är född och kallad till. Och den uppgiften följer dig hela livet. Är man evangelist, är man det antingen man lagar skor eller predikar evangelium. Evangelistämbetet är ingenting som man dyker in i genom att ta en evangelisttjänst, och sedan lämnar när man tar ett arbete på en fabrik. Man har kommit till mig och sagt: "Vet du att nu har tio av Maranatas evangelistsystrar tagit arbete?" — Då har jag svarat: "Vad underbart! Det innebär ju att vi har fått tio nya predikstolar som vi inte har haft förut." — De ÄR evangelister och har de gått in i ett profant arbete så kommer Herren också att ge dem uppgifter i det arbete där de står. När tiden är inne och uppgiften fullgjorts där, så leder Herren dem till ett annat ställe. — Man får gå in i de dörrar som Herren öppnar och håller inte på och slåss mot dörrar som är stängda. Det spelar ingen roll VAR du är. Det är frågan VAD du är. Du ska bara se till att smörjelsen får flöda genom dig och att du lever i förnyelsen. —

Jag vill än en gång betona att det är kolossalt viktigt att vi icke degraderar församlingen till ett missionssällskap med vissa åtaganden i Afrika, Indien, Spanien eller någon annanstans runt om i världen, utan att det är församlingen själv som blir den missionerande och att missionen blir ett naturligt utflöde av församlingens andliga liv. —

Jag sade nyss att med den andliga utvecklingen följer en vidgad vision. Man upptäcker sina medmänniskor bakom gränserna, bakom rasgränserna, geografiska gränser, språkgränser och sociala gränser. Man får hjärta för dessa människor och man vill också nå dem med budskapet. Hur gör man då? Jo, man får även här gå samma gamla beprövade väg — bönens väg. Nöden driver församlingen in i förbön för dessa människor. Och rätt vad det är står det en man eller en kvinna där — en ung pojke eller ung flicka kanske, som ingen ser men som Herren har

tagit ut för det landet eller för det folket som man bedit för. Så växer även denna man eller kvinna in i församlinglivet och i arbetet hemma. Och när tiden är inne, så förstår den personen att missionen i första hand inte är för henne en ekonomisk fråga utan det är en fråga om ett personligt engagemang. Det är samma eld som brinner i hela församlingen som i evangelistens och missionärens hjärta. Evangelisation och mission är inte i första hand ekonomiska åtaganden — nej. —

Jag är gripen i mitt hjärta när jag ser hur Gud har svarat på våra böner och ställt ungdomar i våra led, som vill gå Hans ärenden. De har ej akademisk utbildning men de äger någonting som många andra troende ungdomar saknar — hänförelse — vision — en levande tro på Gud. Vad hjälper akademisk utbildning om man saknar helig eld och levande tro. En del av dem slåss just nu med problemen här hemma. En del lyckas med det andra misslyckas med. Ibland upplever vi förtvivlan tillsammans med dem, men andra gånger får vi fröjdas. Vi vet att Herren håller på att utrusta dem för större uppgifter. De lägger grunden i dag. Vi ser icke det som sker i andevärlden, men Herren vet om det. De är ensamma många gånger, har ekonomiska bekymmer många gånger och har ofta mycket kampigt. — De går i skolan just nu och håller på att fostras för större uppgifter i andra sammanhang.

Jag har ofta gråtit och bedit Gud om nåd att vara trogen så att vi icke förfuskar den uppgift Gud har anförtrott oss och för människorna in på en lättare väg genom att skapa några stödorganisationer. Väckelsen får inte bli en arbetsförmiddling för predikanter — vi vet att om man har en gudomlig kallelse, och vill fullborda den, då går man åstad på sin Herres kallelse och anförtror åt Honom att ge det stöd man behöver. —

Vi måste lära oss att matcha våra problem inför Gud och överlämna oss själva med alla våra bekymmer åt Honom. När vi sedan träder fram kan vi göra det rena, fria och obesmittade. Då finns hos oss inga undermeningar, intet fördolt begär efter pengar eller positioner, men bara en enda avsikt — att tjäna Gud. Jag säger det en gång till: du måste lära dig gå med dina personliga problem till Gud inne i din egen kammare, så skall Han som ser i det fördolda vedergälla dig uppenbarligen. Hur skall människorna annars veta, att du verkligen är sänd av Gud? Icke genom dina ord, icke genom dina yttre åthävor utan genom den välsignelse som följer dig, genom de gudomliga manifestationerna.

Forts.

RAMASKRI eller MARANATAROP?

Av Helge Berntsson

Helge Berntsson

Historien upprepar sig alltid eller som Predikaren säger: "Vad som har hänt är vad som kommer att hända. Intet nytt sker under solen."

När konung Herodes krigsknektar verkställde sin maktgalne herres brutala order och skotingslöst mördade alla 2-åriga gossebarn i Betlehemstrakten, så hördes många hjärtskärande skrik. Det var gråt och bitter klagan från otröstliga mödrar, från sörjande fäder och från förtyvnlade syskon. Hemska scener utspelades, där legoknektarna med våld fick rycka och slita till sig de små barnen. Alla barn, som var två år och därunder, skulle dödas hade konungen befallt och det var bara att lyda. Mycket blod flöt i dessa dagar, då den vredgade Herodes maktlystnad drev honom att mörda för att säkra tronen. En djup sorg skakade hela Betlehem med omnejd och oförglömliga, fruktansvärda sinnesintryck ristades in i medvetandet. "Ett rop höres i Rama, gråt och mycken jämmer. Det var Rakel, som begrät sina barn och hon vill icke låta trösta sig, eftersom de icke mer voro till" säger Jeremia i sin profetia, när han beskriver händelsen. —

Som oftast i profetiorna så var ett historiskt skeende bakgrunden till Jeremias förutsägelse om Herodes barnamord — stammodern Rakels bildliga klagan över förlusten av sina många barn på profetens tid. Ännu längre tillbaka i tiden ropar Rakel i sin svåra barnsnöd, när Benjamin skall födas. Hon gråter och jämrar sig över att hon skall förlora sina barn, då hon känner, att hon skall dö ifrån dem. Smärta och tårar är det genomgående temat i dessa tre händelser i Rama. I folkmedvetandet uttrycker också Ramaskri ett våldsamt klagande.

Bakom allt döljer sig emellertid avsteg från

Guds uppenbarelsesväg. Jakob var omvänd, men han hade icke kommit till ett slut på sig själv. Kraften att löpa undan miste han den natten han kämpade med Gud. Till slut förde dock Gud honom till ett slut på sig själv. Men hans många ökenvandringar och själviska och egna företag påverkade familjelivet. Självlivets död slutade med Rakels död. Misstag, besvärligheter, nederlag och till slut Ramaskriet kantade Jakobs väg innan Herren fick in honom på sin uppenbarelsesväg.

Om Israel heter det på Jeremias tid: "Det är din egen ondska, som bereder dig tuktan. Det är din avfällighet, som ådrager dig straff. Märk, därför och besinna vilken olycka och sorg det har med sig, att du överregiver Herren din Gud och icke vill frukta mig, säger Herren Sebaot. Ja, ditt eget leverne och dina egna gärningar våla dig detta. Det är din onskas frukt, att det bliver dig så bittert och plågan träffar dig ända in i hjärtat." Jer. 2: 19; 4: 18.

Israel var Guds egendomsfolk, men deras avfällighet drog över dem tuktan, olycka och Ramaskri över alla förlorade israeliter i Babels fångenskap.

De vise männen från österns länder avvek från Guds uppenbarelsesväg och följde icke stjärnan hela vägen. I stället för att följa stjärnan direkt till Betlehem och krubban lät de sig bedragas av den tradition som hade Jerusalem till sitt andliga centrum med dess tempel och prästerskap. De avvek från uppenbarelsen och följde det mänskliga förnuftet till kungaborgen och Herodes, som gällde som makthavande i Israel. De kom tillbaka in i uppenbarelsen, men avsteg räckte till för att blåsa liv i Herodes Kains-

ande och åstadkomma det grymma blodbadet i Betlehem med dess Ramaskri.

Historien upprepar sig. För den nu upprättade judiska nationen väntar den största judeprogrum genom tiderna. Bedragna av Anti-Krist skall till slut två tredjedelar utrotas och de övriga skall få gå genom eld tills de tar emot Jesus som sin Messias. Sak. 13: 8. Det skall bli ett Ramaskri i hela Israels land över nationens förlorade barn, men då skall de också få upp ögonen för att, allt detta beror på, att de förkastat Jesus som Messias. Genom bönens och nådens ande skall ett nytt Ramaskri avlösa det föregående och de skall hålla dödsklagan efter Jesus och bittert sörja honom som man sörjer den förstfödde sonen. De skall se upp till den de har stungit och bittert ångra hela det judiska släktets förkastande av Jesus. Sak. 12: 9—14. Nu skall de ropa: "Du, vår Herre kom." Då skall Herren sätta sina fötter på Oljeberget ånyo och rädda kvarlevan av sitt folk. Sak. 14: 4.

Det som skall ske med Israel är kulmineringen av vredens tid i vedermödans natt och före detta skall Herren hämta sin brud från jorden. Vi lever nu i anskriets tid vid midnatt. Många har fått vision och uppenbarelse från Gud och det profetiska ordet och hört vad Anden säger: "Se, Brudgummen kommer. Gån ut och möten honom!" Från många frigjorda själar utanför lägret ljuder böneropet: "Du, vår Herre, kom! Maranata", och de lever i salig väntan och arbetar i vingården tåligt bärande världens förakt.

Men det är många som likt de vise männen bländas av religiös tradition och mänskligt förnuft och har slutat att skåda efter den klara morgonstjärnan. Religiöst samfundstänkande och samhällets beteendemönster dikterar deras liv, så att de avviker från sin Gudsuppenbarelse. De tänker inte på att deras halvhjärtanhet och ljumhet påverkar deras omgivning som skulle räddas till himmelen. I vedermödans natt när helvetet släpps lös över människorna under Antikrists skräckvälde skall det ropas i förtvivlan och ångest över våldsdåd och grymhet, när en tredjedel av mänskligheten avlivs. Ett ramaskri vars like världen aldrig har varit med om skall ljuda från hela jorden. Människor, som i dag låter prestige, hänsynstagande och fäderneärvda traditioner gå före lydnad, uppenbarelse och hjärtats Maranatarop skall bli orsak till sitt eget och sina närmastes Ramaskri i vedermödans.

Vilket väljer Du?

Maranataropet: "Du, vår Herre, kom" och himmelsfärd med Herren Jesus eller Ramaskriet i vedermödans natt? —

Lyd den Helige Ande och vandra uppenbarelsévägen och bed bönen: "Du, vår Herre, kom!" Låt Jesus vara Herre över hela ditt liv och leverne. Tag varning av Jakob och de vise männen. Låt den klara strålande Stjärnan leda dig hela vägen in i det allra heligaste genom Jesu blod och ut till Honom utanför lägret.

Helge Berntsson

JESUS LEVER

"Var och en som förbliver i honom, han syndar icke; var och en som syndar, han har icke sett honom och icke lärt känna honom." I Joh. 3: 6—7.

Hur länge vandrade jag inte i synd och förnedring vid sidan av Jesu underbara frälsningsväg. Och hur många gånger föll jag inte ner på mina knän och ropade om nåd. — Men det räcker inte att bara ropa med munnen — hjärtat måste också vara med — det måste också bli en över-

Göte Marthammar

låtelse åt Gud. Skall man kunna gå i döden för sin tro måste man ge sig helt. Ger vi oss helt åt honom, då gör han också under med oss och då kommer kraften från ovan in i våra liv. Vi blir smorda med Jesu egen ande och kraft. —

Jag vet att det är sant — Halleluja! Genom hjärtats tro blir man rättfärdig och vi få uppleva att Jesus Lever. Då blir vandringen med Jesus en de glada överraskningarnas vandring. Då finns ingen ensamhet — ingen sorg.

Jesus lever — öppna ditt hjärta helt för honom och det blir underbart. MARANATA!

Göte Marthammar

JESUS SKAPAR- MAKT

Av Sture Svärd

Sture Svärd

"Sedan Gud fordom många gånger och på många sätt hade talat till fäderna genom profeterna, har han nu på det yttersta av denna tid talat till oss genom sin Son, som han har insatt till arvinge av allt, genom vilken han ock har skapat världen." Hebr. 1: 1.

Det är alltså den Jesus, genom vilken allt har blivit till, som vi tror på. Genom honom har hela universum blivit till, men han bor också i de troendes hjärtan. Det är denna skaparkraft vi får del av, när vi får möta Gud. Den fyller oss med en oerhörd glädjekänsla, ja, en sådan glädje, att den t. o. m. påverkar vår fysiska kropp. Tusentals människor över hela vår jord har också fått uppleva atomkraften i Jesu namn till helbräddagörelse för sina kroppar.

Jag undervisade för några år sedan en grupp pojkar i en av Stockholms förorter och talade vid ett tillfälle om hur Jesus bespisade de 5.000 med bröden

och fiskarna. Så frågade jag pojkarna, hur Jesus kunde få bröden och fiskarna att räcka till så många. En av pojkarna räckte upp handen och svarade: "Jesus skapade just då." Hur sant är det inte att Jesus fortsätter att skapa och göra under. —

Ordet evangelium betyder det glada budskapet och det behöver i sanning betonas idag, när så många människor lever i mörker och disharmoni och bryts ned både fysiskt och psykiskt. I en tid som vår får den frälsta skaran genom Guds nåd stå upp och proklamera, att JESUS LEVER. Det finns en frid och det finns en kraft, som övervinner de nedbrytande krafterna. Om du är i greppet på dessa onskans makter och du känner det omöjligt att kom-

ma ur ditt mörker, så är det djävulen, som inbillar dig det. Men Jesus kan lyfta dig upp ur den djupa dyn, vilket utgångsläge du än må ha. Det finns verkligen en möjlighet att bli löst ur ditt mörker och elände och bli en glad, lycklig och harmonisk människa. Det har jag själv upplevat. Lovat vare Herrens heliga namn! Det finns ingenting i världen, som går upp emot att få uppleva denna glädje och kraft i sitt hjärta.

Genom frälsningen i Jesus blir också Bibeln en levande bok, som varje dag kan mätta vår hunger. Det är också underbart att få vittna om Jesus för människor man möter.

Genom Jesus har allt blivit till, och hela universum genljuder av musik när en människa tar emot Jesus i sitt hjärta. Det föds också en ny sång därinne i hjärtat. "Gör melodier i edra hjärtan", skriver aposteln Paulus. Han uppmanar oss att uppliva det gudomliga som fötts inom oss. Vi skall själva bjuda till och utveckla det, som Gud har lagt ner i våra hjärtan.

Tag emot Jesus som din Frälsare, och du skall få erfara hur denna övernaturliga kraft börjar att verka i ditt hjärta och bryter sönder de otrons band och bojor, som har hållit dig fången. Det är sanning, min vän, du skall bli underbart löst och fri. Då kan du stämma in i kören, som vi sjunger: *Jesus har satt mig fri.*

Stort höststevne holdes i Oslo i tiden 8.—9. oktober

Deltagere: Forstander Arne Imsen fra Stockholm
Forstander Donald Bergagaard, Jönköping
Evangelist Erik Gunnar Eriksson, Borlänge
Misjonær Dagmar Engström
Evangelist Olav Kveven
" Oddvar Linkas
" Helge Skorgen

Venner fra fjern og nær deltar med bønn og lovprisning.

Mötetider: Lördag 8. oktober i Folkets Hus (store sal) kl. 19.30, kl. 23.00 Nattmöte i Scala kino. — Söndag 9. oktober i Folkets Hus (store sal) kl. 15.00 og kl. 19.00.

ALLE ÖNSKES HJERTELIG VELKOMMEN I JESU NAVN

Daniel Malmberg:

JESUS FRÄLSAR IDAG...

Daniel Malmberg

Trots att jag är född i ett troende hem och hela livet varit föremål för mors böner kom jag ändå tidigt ut i synden. Redan som elvaåring började jag röka och jag var inte mer än femton år då jag första gången kom hem berusad. —

Äventyret lockade och redan som sextonåring gick jag till sjöss. Jag ville se vad som fanns runt om i världen. Men i varje hamn kom jag inte längre än till första bästa krog och så blev det supa av igen.

Det var ett hemskt liv jag levde i ett och ett halvt år. Mitt befäl varnade mig upprepade gånger. Om jag fortsatte skulle jag vara alkoholist före tjugofem års ålder, sade man. Men jag tog ingen varning — bara fortsatte. —

På grund av mitt drickande och mitt dåliga uppförande som en följd därav, fick jag mönstra av båten i Amsterdam och skickades till Stockholm. —

Jag hade sett vad en del tidningar skrev om Maranata och beslutade mig för att gå på ett möte. Av tidningarna hade jag fått den uppfattningen att dessa människor inte var riktigt kloka. Efter att ha varit på ett möte föreföll det mej som om dom i alla fall var bra mycket klokare än vad jag själv varit. — Jag gick på möte efter möte och blev mer och mer gripnen. Till slut kunde jag inte längre stå emot Guds kallelse utan gick fram i ett möte och begärde förbön. Det gick nog lite knaggligt i början och jag föll för frestarens anfall, men jag fick nåd att resa mig igen och möta Gud på nytt och nu är jag härligt frälst och bevarad.

Jag vill säga till dig som läser detta och inte är frälst: Tag emot Jesus som din personlige Frälsare. Han kan förvandla allt och göra dig till en lycklig och harmonisk människa.

Verner Markström:

JESUS HELAR IDAG...

Förhistorien till den upplevelse jag här har att berätta om är att jag har fyra nerslitna ryggkotor. Konstaterad genom röntgen, vilka vållat besvär. Under broder Eric Gunnar Erikssons tältmöten i Örebro på försommaren stötte det till särskilt svårt och under fyra dagar var jag totalt bunden vid sängen. Det var med yttersta möda och min hustrus hjälp, att jag kunde komma mej på sängkanten och utföra det allra nödvändigaste.

Söndagsmorgon grydde, det var femte dagen och likadant. Men där jag låg och mediterade, blev jag oerhört övertygad att jag skulle till tältmötet. Efter plågor och många besvär kom jag så, stödd på bänkarnas ryggstöd och min käpp, sakta linkade in i tältet och gick fram till andra bänk framifrån, där yttersta plats var ledig.

Där talades ej om tecken och mirakler. Br Sven Nymo vittnade enkelt om Jesus, om Hans makt att frälsa och hjälpa i livets olika förhållanden.

Jag upplevde min oerhörda hjälplöshet, människosjälens koncentrerande ensliga och utblottade tillvaro längst nere på botten av tillvarons grottekyrk, med en enda liten flämtande låga i mitt själdjup — JESUS. —

Med ens stod det klart för mej att något var i görningen. Jesus, Mästaren från Nasaret var i

omedelbar närhet. En mild värmevåg, något över min kroppstemperatur kom över mina axlar, gick neröver min rygg och jag var botad i samma ögonblick. Jag reste mig och gick några bänkar bakåt till min hustru lade min hand på hennes skuldra och sa "Var inte förskräckt, — Jesus har helat mej". — Hon svarade under tårar, "De kände jag ända hit". — Det uppstod en oerhörd atmosfär i mötet, av tacksägelse och lovsångsjubel. —

Efter mötet var det en broder som vinkade till mej att komma till honom. Han sa att under tiden det skedde, såg han Jesus stående på vänster sida av den som talade. Det var gripande att höra för mig. Han var där för min skull — och genom Hans sår är jag helad. All ära, Jesus giv!

Jag dagtecknar detta den 18 augusti och det håller än.

ISRAELS STAMFÄDER XV

Av Vilho Soininen

"Benjamin är en glupande ulv, om morgonen förtär han rov och om aftonen utskiftar han byte." 1 Mos. 49: 27.

Vi har kommit till den sista delen av vårt bibelstudium. I dessa bibelstudium har vi tagit oss en titt på Israels stamfäder och deras olika naturer. Vi har upptäckt att Jakob var en profet, som såg kommande saker och ting med en himmelsk klarsyn.

O, att Guds efterföljare ännu i dag såge liknande syner. I den moderna televisionen syns mest bara skräp och smuts. Den är som en smutsbrunn, ur vilken människorna dricker kväll efter kväll. T. o. m. kristna sitter där och ser på den och på detta sätt slösar bort sin dyrbara tid. Det är bara få, som stannar upp, för att se mot den himmelska bildskärmen.

Jakob hade kommit till den yngste och den siste i brödraskaran. Benjamin var yngst och bortskämd av sin far. Jag kan inte säga att detta var orsaken till att hans far säger att han var en glupsk och onöjd natur. Profetian över honom löd i alla fall, att han var en glupande ulv, som om morgonen förtär sitt rov och om aftonen utskiftar sitt byte.

I Domarbokens 20 kapitel kan vi läsa om benjamiterna och deras natur. De andra stammarna fick lida mycket på grund av deras råhet. Till råga på allt måste de till slut börja strida mot sina bröder.

Guds folk har även fått lida mycket för deras naturers skull. Inget är tillräckligt för dem. Om morgonen äter de sitt rov och om aftonen utskiftar de andras byte. Att försöka få makt och fördelar för dem själva hör till deras naturdrag.

Då Paulus gav råd åt de äldste i Efesus, påminde han dem särskilt om ulvarna, som inte skonar hjorden. Apg. 20: 29—30.

De senaste åren har varit fruktansvärda bevis på just detta. Guds hjord har blivit utsatt för

världens hån och nedlåtande blickar. Det har blivit hundratals avfallingar, men ingenting rör Benjamins hjärta, ty han delar rov och äter med likasinnade.

Endast Gud i himmelen vet när den stunden är inne då "hela Israel" säger som en man: "Skall jag ännu en gång inlåta mig i strid med min broder Benjamins barn?" Och Herren svarar: "Dragen ut mot honom."

Benjamiterna hade rivit hela Israel likt en grym och glupande ulv, men stunden kom, då de vågade till slut resa sig upp mot honom och hans våldsmakt, som en man.

Saulus från Tarsus var också ur Benjamins stam efter köttet. Det står skrivet om honom på Bibelns blad: "Saulus åter for våldsamt fram mot församlingen, han gick omkring i husen och drog fram män och kvinnor och lät sätta dem i fångelse." Apg. 8: 3.

Men då Herren mötte Honom på vägen till Damaskus, blev denne våldsamme Saulus förvandlad till den nye och blide Paulus. Ingen annan av apostlarna skriver så mycket om den helige Andes förvandlande kraft som just Paulus. Då han kom till Efesus ville han genast veta, om de troende fått helig Ande då de kommo till tro. Apg. 19: 1—10.

Endast med Anden kan vi döda köttets gärningar.

Det är endast den helige Ande, som kan förvandla vår gamla natur.

Om vi inte ger fria händer åt den helige Ande, om vi så går under namnet: en troende, eller predikant, hjälper det inte. Den råa naturen regerar och förtrycker sina bröder på det mest grymma sätt.

Vi behöver en särskild Guds nåd i våra församlingar, så inte benjamiterna kan komma åt att riva och förstöra Guds hjord.

KONFERENS I ÖREBRO

hålls under

ALLHELGONADAGSHELGEN

Lokal: KONSERTHUSET.

Vittnen: ARNE IMSEN, DONALD BERGAGARD, AGNE BARK m. fl.

Utförlig annons senare.

Maranataförsamlingen

Skall Guds församling uppryckas

Det är många som menar att det är likgiltigt vilken tro man har i denna fråga. Men vid närmare eftertanke och studium i det profetiska ordet blir man snart på det klara med att denna fråga är olösligt sammanbunden med det som är själva kärnan i all sann väckelse, nämligen pilgrimskaraktären över Guds folk, medvetandet om att vi är gäster och främlingar på jorden, uppbrotsstämningen, det korta perspektivet, och det himlavända sinnet. Det är alltså inte bara en fråga om de yttersta tingens kronologi saken gäller, utan Brudens personliga förhållande till sin himmelske Brudgum. Midnattsropet ljuder: "Se, Brudgummen kommer! Gån ut och möten honom." Jesus skall komma och därmed är församlingens uppgift avslutad på jorden och en ännu högre uppgift väntar oss i den eviga världen. Himmelrikets dömande församling skall en dag träda fram och den enskilde skall få den ställning som hans trohet förtjänade. 1 Kor. 6: 2—3; 3: 10—15; 15: 41—43.

Om vi tror som frågeställningen ovan ger vid handen, är det en sanning som sekundligen med nödvändighet måste sätta sin prägel på våra liv och skapa trohet och hängivenhet i den stora uppgift som Gud har lagt i våra händer. Jesus varnar för ett tillstånd som är betydligt försåtligare och farligare i sin konsekvens än den öppna förnekelsen från bespottarnas skara som ju alltid säger: "Huru går det med löftet om hans tillkommelse?" 2 Petr. 3: 3—4. Det är när man med kristen bekännelse säger i sitt hjärta: "Min Herre kommer inte så snart." Denna inställning bland de kristna har ett långt ödesdigra inflytande än alla skrämmande ateister tillsammans. Ty resultatet är en kristendomstyp som med munnen understundom faller in i talet att Jesus kommer, men som i sitt hjärta samlar in alla falska bevis som tycks stödja den uppfattningen att det dröjer länge än: "Min Herre kommer nog, men han kommer inte så snart. Det är så mycket som måste ske och uppfyllas i Guds Ord innan han kan komma." Detta är ett farligt resonemang som djävulen säkert nickar bifall till och gärna vill underblåsa. Men Jesus uttalar skarpa varningar för den inställningen som i sina olika former leder till att man gör gemensam sak med den skara som på världens slippriga väg dansar sig

rakt in i den eviga förtappelsen. Jesu säger: "De skall få sin del med de otrogna." Luk. 12: 40—46. Orsaken till denna sorgliga ändalykt är den att man väntar inte sin Herre varje dag. Det ligger långt större väckelsekraft än många tror i budskapet om Jesu återkomst och det är av oerhörd vikt att detta vårt saliga hopp får stråla igenom vårt vardagsliv och vårt personliga vittnesbörd. Jag skall aldrig glömma en förmiddagspredikan jag hörde en gång som nyfrälst av en broder som nu är hemma hos Herren. Jag förstår att han varit inför Gud natten före och sett en ganska egenartad syn. Han fick se en ögonblicksbild ur Selma Lagerlöfs bok, Nils Holgerssons underbara resa. Han såg hur vildgässen sträckte ut och hur ropet ljöd: "Till ett bättre land, till ett bättre land." Nere på marken stod tamgässen oförmögna att lyfta från jorden. De var vingklippta. Så hörde han Gud tala till sig: "Detta är bilden av kristenheten i dag, VINGKLIPPTA VID FYLLDA HOAR." Jag kommer ihåg att jag grät efter det mötet, kanske mest av den orsaken att de allra flesta gick ur det mötet tillsynes lika glammande och oberörda som de kom in, utan att ha förmåga att skakas av lägets allvar. Vilken skara tillhör du? Skall du till ett bättre land? Eller har du fastnat i den

II himmelen före "vedermödan"?

*fråga är ej av så underordnad karaktär
nga tycks tro — det är inte bara fråga
kronologiska ordningen av den yttersta
händelser. Frågan är oupplösligt sam-
den med själva kärnan i den andliga
en — pilgrimskaraktären — uppbrotts-
gen — det korta perspektivet — det
nda sinnet — hävdar AGNE BARK
Nya Testamentets lära i denna artikel.*

religiösa vanemässigheten, fjättrad vid jorden, vingklippt till ditt troslov? Är du en brudesjäl? Väntar du Jesus i dag? Är hoppet levande? Älskar du Jesus? Älskar du hans tillkommelse?

Det är tydligt att det har varit och är olika uppfattningar om var vi skall placera brudeförsamlingens uppryckande och hemfärd i det profetiska skeendet. Nu skall vi inte som många har gjort, försöka förutsäga årtal, tider och stunder som Fadern i sin makt har fastställt. Dylaka experiment har inte Gud kallat oss till. Den som ger sig in i sådan matematik har Guds eget ord emot sig. Alla dessa misslyckade försök har ingalunda skapat någon respekt. Jesus säger uttryckligen: "Men om den dagen och den stunden vet ingen något, icke änglarna i himmelen, icke ens Sonen — ingen utom Fadern." Mark. 13: 32. När vi nu studerar detta ämne så är det speciellt tre fakta vi måste beakta.

För det första.

Ger vi akt på andemeningen i Jesu och apostlarnas budskap och deras inträngande uppmaningar i samband med talet om Jesu tillkommelse och församlingens slutfrälsning så är det alltid det korta perspektivet som är för handen. Det är med all tydlighet fråga om att *varje dag* och *varje stund* vara redo för uppbrottet och i detta

sammanhang är det inte dödens oväntade påhälsning som åsyftas. Paulus säger: "Vi skulle vilja undgå att avkläda oss och i stället få överkläda oss, så att det som är dödligt bleve uppslukat av livet.

För det andra.

Det finns ingen uppmaning i Bibeln att först vänta något annat innan vi med allvar kan förvänta Kristus. Jag menar, om vedermödan eller en del därav med dess tydliga tidstecken, förändringar i naturen, omvälvningar och domskatastrofer skall inträffa före brudeskarans uppryckande, då är ju varje uppmaning att vänta Jesu ankomst var dag fullkomligt malplacerad. Vedermödans händelser, sådana de skildras i Uppenbarelseboken, är av så genomgripande karaktär att de sannerligen inte går spårlöst förbi. Om dessa oerhörda omvälvningar skall inträffa först, då är allt tal om att Jesus kan komma i dag lögnaktigt.

För det tredje.

Guds församling har alltid varit en hemlighet för denna världens visa och vi har goda skäl att tro att Guds handlande med sin församling i tidsålderns avslutning också tillhör de ting som är fördolda både för världen och den namnkristna hopen. Paulus fick ju på ett speciellt sätt genom andeängivelse uppbärat vad ingen av Gamla Förbundets profeter någonsin hade sett, nämligen Kristi hemlighet, Guds församling. Ef. 3. Och det är ganska betecknande att Paulus ensam ger oss informationer om församlingens slutfrälsning som de andra apostlarna inte ens nämner om. Han talar om många hemligheter i anslutning till församlingen, men det är en hemlighet som i ljust av hans övriga undervisning framträder starkare än de andra och det är uppryckandets hemlighet. Se, jag säger eder en hemlighet: Vi skola icke alla avsomna, men alla skola vi bliva förvandlade och det i ett nu, i ett ögonblick, vid den sista basunens ljud. Ty basunen skall ljuda, och de döda skola uppstå till oförgänglighet, och då skola vi bliva förvandlade. 1 Kor. 15: 51—52. Herren skall själv stiga ned från himmelen, och ett maktbud skall ljuda, en överängels röst och en Guds basun. Och först skola de i Kristus döda uppstå; sedan skola vi som då ännu leva och hava lämnats kvar bliva

Stort att bli frälst — större att bli bevarad...

Det är stort att bli frälst, men det finns en sak som kanske är större, och det är att bli bevarad i frälsningen, att få uppleva mer och mer tillsammans med Jesus.

Jag var endast nio år när jag mottog Jesus som min personlige Frälsare. Att jag blev frälst på ett så tidigt stadium berodde säkerligen på att mina föräldrar var troende, och det är en stor förmån. Vid själva frälsningsupplevelsen förnam jag inget speciellt, men ändå var det något som skedde. Jesus hade, genom tron, flyttat in i mitt hjärta, och jag upplevde senare en underbar harmoni. Amen!

Ett drygt år därefter fick jag ta emot Andens dop. Jag hade i min barnsliga tro bedit till Gud. Jag bad ofta om det, men ingenting hände, tills en broder sa: "Tacka Jesus att du är andedöpt." Jag började med detsamma att tacka, och ära vare Gud, trons lag fungerade även den gången. Jag började tala i tungor och prisa Gud. Den kvällen sprang jag formligen hem.

Halvåret efter fick jag nåd att stiga ned i dopgraven med

nio av mina kamrater, för att begrava den gamla människan, och uppstå till ett nytt väsende i liv. Än i dag håller den frälsning jag upplevde som nio års pojke. Ära vare Jesus!

På hösten -62 fick jag kontakt med Maranataväckelsen. I början gick jag bara på möten någon enstaka gång, men det var ändå något som hade gripit mitt hjärta. Det var hänförelsen och lovsången till Jesus. Jag ville uppleva samma hänförelse, samma glädje i Jesus. Är jag villig, är Gud aldrig sen att fylla på med sin kraft och sina resurser. Jag gick på möten ganska ofta i tre års tid, jag var med och sjöng, klappade i händerna och prisade Jesus. Under tältmötena i Stockholm förra året utkämpade jag en kamp i mitt inre. Jag kände att Jesus kallade mig till helig tjänst. Jag hade på våren tagit min realexamen, och hade sökt in på högre skolor. Jag visste, att om jag lyd-

jämte dem borttryckta på skyar upp i luften, Herren till mötes; och så skola vi alltid få vara hos Herren. Så trösten nu varandra med dessa ord. 1 Tess. 5: 16—18. Jesus själv talar i ganska dunkla ordalag om denna hemlighet, naturligtvis på grund av lärjungarnas begränsade förmåga att ta emot före pingsten. Han säger ju: "Jag hade ännu mycket att säga eder, men I kunnen icke nu bära det. Men när han kommer som är sanningens ande — — — skall han förkunna för eder vad komma skall." Det tydligaste uttalandet av Jesus är i hans tal om den stora skilsmässan i samband med hans tillkommelse då han säger: "En skall bliva upptagen och en skall lämnas kvar." Luk. 17: 34. Vidare: "Jag skall komma igen och taga eder till mig, ty jag vill att där jag är där skolen också I vara." Joh. 14: 3.

Liksom församlingen är en hemlighet för världen så kommer också församlingens hemfärd att vara och förbli en hemlighet för denna världens visa. Kristus kommer nämligen inte till jorden vid denna tilldragelse. Han stannar i skyn. Men det är som någon har sagt, att den "himniska magnetismen", kärleken mellan brud och

brudgum är så stark att när detta sker så lyftes Bruden till hans möte. Denna tilldragelse blir inte uppenbar för världen. Världen ser inte Jesus. Hör inte basunljudet, hör inte Guds röst. Men de som avsomnat i Kristus och ligger i gravarna skall höra hans röst och uppstå. Men det världens barn i huvudsak kommer att märka vid denna tilldragelse är helt enkelt att en stor hop av dessa enfaldiga läsare är försvunna. Miljoner av människor som tror på Jesus skall aldrig dö men som Enock och Elia uppleva förvandlingen och ryckas Herren till mötes. Detta är tröstens ord till Guds folk, läste vi. Det är ingen tröst att vänta vedermöda, vredesdom och Antikrist. Guds ord har aldrig sagt att vi skall vänta detta heller. Nej, Paulus säger: "Vi är frälsta till att tjäna den levande och sanne Guden och till att vänta hans Son från himmelen, honom som han har uppväckt från de döda, Jesus, som frälsar oss undan den kommande vredesdomen." 1 Tess. 1: 9—10.

I nästa avsnitt kommer vi om Herren dröjer att i samband med detta ämne, behandla en del till synes motsäggande uppgifter i Guds ord.

Agne Bark

de Jesus skulle jag ej få någon ekonomiskt tryggad framtid, men jag visste även att jag aldrig skulle bli lycklig utan att lyda hans "Följ mig". Men Jesus avick med segern. Jag svarade ja på hans kallelse och jag kände en underbar lättnad. Sedan jag hade svarat ja, grep Jesus mig ännu mäktigare och lade sin altarglöd på mitt hjärta.

Jag kom aldrig in på någon högre skola, men jag fick genast ett arbete. Nästa steg var bibelskolan. Sedan nyåret har jag varit ute "på fältet" och vittnat och sjungit om Jesu underbara nåd.

Det är underbart, att det finns en kraft som förmår att hålla en människa vid Jesu sida hela livet. Den kraften har bevarat mig i snart tio år, och det i ungdomstiden. Gud välsigne dig, käre vän.

"Gören eder intet bekymmer, utan låten i allting edra önsningar bliva kunniga inför Gud

Gunno Andersson

genom åkallan och bön med tacksägelse, så skall Guds frid, som övergår allt förstånd bevara edra tankar och hjärtan i Kristus Jesus." Fil. 4: 6, 7.

*Gunno Andersson
Märsta*

himmelska kraftverket står till vårt förfogande. Det gäller bara att vi verkligen utnyttjar de möjligheter Gud har gett oss.

Det enkla, frigörande och levande budskapet måste ut i dag. Genom andesmorda, ödmjuka och frimodiga kristna förs också evangeliet ut till de längtande och hungrande människorna. Var finner du dem? Det finns själar i nöd runt omkring dig!

I väckelsetider får Guds folk uppleva att djävulen vill bryta ner oss. Det är en fruktansvärd krigsföring han för. Men han kommer också med hela sin härsnär och anfaller. Vad mäktigt att i sådana stunder veta att man äger Guds vapenrustning och få prisa Herren för full och härlig frälsning i Jesus. Det är kraft i Jesu blod! När vi lovar och prisar Jesus då flyr djävulen.

Vi får aldrig lita till våra känslor, utan vi måste äga en tro som påverkar känslorna. Det är inte frågan om hur stor tro vi har, utan att vi är ärliga och uppriktiga i våra motiv och genom allt vill leva för Gud. Det är det som är oerhört viktigt. När vi dagligen beder och läser vår Bibel så förnyas vi i vår ande och upplever de friska källsprängen. Vi kan aldrig ta tro, utan tron, den tro som Herren Jesus undervisar oss om, den föds i våra hjärtan när det fulltoniga evangeliet får tränga in i oss. Bönens väg är alltid öppen och Guds ord är alltid levande, så att det blir till styrka och vederkvickelse under den många gånger tröttsamma pilgrimsfärden hem till Fadershuset.

Ställ dig helt till Guds förfogande! Låt Jesus få bruka dig i dag och Hans mäktiga välsignelser kommer att flöda över dig.

Iréne Gustafson

Iréne Gustafson:

NU är det särregnets tid...

Vi lever i ett mycket intressant och betydelsefullt andligt skeende som säkerligen Guds folk inte upplevt tidigare. Det är mäktiga och förunderliga ting som sker i andevärlden. I dag håller Herren på att resa upp sin dyrköpta församling, som varit slö och likgiltig inför de andliga verkligheterna. Det är väckelse! Halleluja!

Över hela vårt land, från plats till plats och från hjärta till hjärta förs budskapet ut om att Jesus kommer snart för att hämta hem sin brud. Det rustas för himmelsfärd.

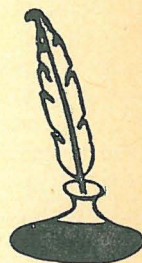
Det är underbart att Herren

löser ut de fångna och de som i långa tider levt på de andliga brödkanterna. Många är de som kan vittna om att de har fått uppleva en mäktigare förnyelse än någonsin och verkligen har fått smaka på övernaglsliet som Herren Jesus talar om i Joh. 10. Det är verkligen stort att Herren har gett oss sådana underbara resurser, ja, hela det

MIDNATTSROPET
Surbrunnsgatan 60
Stockholm VA

Brev från läsekreten

Skriv gärna till oss! Låt oss få veta dina tankar om Midnattsropet och om du har några önskemål beträffande innehållet.

Till Midnattsropet!

Tidningen Midnattsropet har blivit till stor välsignelse för mig personligen. Den är alltid så välkommen. Jag är tacksam till Gud för att den nu kommer två gånger i månaden. Det är så trosstärkande att läsa alla dessa personliga vittnesbörd som är så spontana och rakt på sak. Det är härligt att det finns en kristen tidning som ej är

fylld med noveller och dylikt utan istället talar om vad Gud gör. Pris ske Gud!

Jag blygs därför inte att tala om att jag läser denna tidning. Och till dig som är rädd att få Midnattsropet till ditt hem, men inte är rädd för ogudaktiga veckotidningar fastän du är ett Guds barn; dig vill jag fråga: Vad läser du? — Vi behöver inte söka guld i soptunnor —

vi riskerar då att smutsa ner oss. På samma sätt är att söka Guds ord i veckotidningar som är fyllda av världslighet och synd. Bibeln är den litteratur vi främst bör söka oss till. —

Midnattsropet visar dig bibels sanningar och bibelns väg. Där får du något som inte finns i några veckotidningar.

Gunhild Myllyhioma
Närpes, Finland

EN HÄLSNING FRÅN HÖNÖKONFERENSEN

Enoch Karlsson

Maranataförsamlingen i Göteborg hade även i år anordnat en tältkampanj på den vackra västkustön — Hönön, då såväl öns egna bebyggare som vänner runt om från vårt land deltog. —

Det var mycken bön som låg bakom dessa möten — bön om väckelse och seger. Resultatet uteblev ej heller. Både syndare och fromma fick möta Gud. Även sjuka vittnade om hur Jesus gripit in och helat dem. Ett semestrande par, som befann sig på ön, fick återvända hem efter att ha upplevt härlig frälsning. All äran åt Jesus!

Vi hade glädjen att ha bröderna Helge Berntsson, Målle Lindberg, Arne Imsen, Gunnar Karlsson m. fl. hos oss som hjälpte till med att utdela Herrens ord. Tårar och jubel blandades om vartannat. —

Lewi Tavarez, predikant och riksdagsman från Brasilien, tolkad av Ernst Högländer, gav oss också ett besök och talade om väckelsen i sitt hemland. Samma starka evangelium går i dag ut över hela världen och

människor upplever dess kraft oberoende av hudfärg och nationalitet. —

Stora skaror av ungdomar fyllde kväll efter kväll tältet.

Broder Enoch Karlsson, själv infödd Hönöbo, som tillsammans med sin goda hustru kämpar Herrens strider på västkusten uttryckte sin tacksamhet och gripenhet över att också denna sommar dyrbara människosjälur fått möta denna märkliga, överjordiska, men ändå verkliga företeelse som kallas VÄCKELSE.

MARANATA — Brudgummen kommer!

Hälsningar

Arnold Andersson

GUD HÖR BÖN

MARANATAROPET

HÖRES I SMÅLAND

Maranata-församlingen i Jönköping är en livskraftig grupp: allt som har liv växer och utvecklas. För två decennier sedan talades det om Andens eld över smålandsbygderna, väckelsefolket jublade, skarorna tätade kring nyuppförda kapell och segeryra förmäld med kamp och motstånd kännetecknade väckelsen. —

För dem som varit med sedan dess och sett hur nyare tids generation förvaltat arvet, för dem är det glädjande att konstatera, att Andens eld än idag faller i smålandsbygderna. En måndag i augusti besökte Jönköpings Maranata-församlings sångare och vittnen HYLTEBRUK, ett större industrisamhälle inte långt från hallandsgränsen. Man gjorde som Frälsningsarmén fordom "öppnade eld" och därtill medverkade evangelisterna Bergagård

och Mälle Lindberg, syskonen Axflods jämte en skara med sång och spel. Tillslutningen var mycket stor i den utomordentligt fina lokalen och publiken trivdes gott med programmet och ville komma åter.

Denna 15-milaresa för jönköpingsförsamlingen var också premiären för den inköpta folkvagnsbussen, som är en god investering i väckelsens tjänst. Denna var sannerligen "smord" och skall användas till resor ute i länet jämte att köra dem som bor avlägset och önskar vara med i möten i Jönköping. Bussen är ett stort tacksägelseämne och när texten blir målad på den så blir detta en annons om att livet växer och utvecklas och nya områden intages med Andens eld över smålandsbygden...

Rudolf H.

Bild: Donald Bergagård döper.

Jag är mycket glad för att jag är frälst och befriad från synden och dess makt.

Jag blev frälst när jag var 10 år gammal på en ungdomsvecka i en pingstförsamling, som min mamma och pappa tillhörde. Det dröjde heller inte länge förrän jag blev döpt i den Helige Ande och började tala nya tungomål. Ett halvår senare fick jag begrava min gamla människa och bli en ny skapelse.

Jag är mycket tacksam till Gud att jag får tjäna Honom med sång och vittnesbörd. Vi vet ju alla att Jesus kommer snart och hämtar sin blodtvagna skara. Då gäller det för var

MITT VITNESBÖRD

Jan-Ola Norlén

och en att vara redo så att vi får vara med och lovsjunga Hans namn ovan där. Låt oss skynda ut på skördeältet och bärga in skörden, så att många

själar blir räddade från en evig död.

Du som läser det här och ännu ej upplevt frälsning. Det står ju i Guds ord att i dag är frälsningens dag. Kom till Jesus just nu. Jesus kallar dig, bekänn din synd, så får du frid och ro i ditt hjärta. Du kommer aldrig att ångra att du tar detta steg, utan du blir istället lycklig för hela livet.

Så får du vara med och rädda själar för himmelen. När Jesus kommer och hämtar sin brud, får du vara med och dela lönen i himmelen, där du får prisa Hans namn evigheten lång.

Maranata! Jesus kommer snart!
Jan-Ola Norlén

"...som en duva i bergsklyftan..."

"Du min duva i bergsklyftan, i klippväggens gömsle, låt mig se ditt ansikte, låt mig höra din röst; ty din röst är så ljuv, och ditt ansikte är så täckt..."

Höga Visan 2: 14

Höga Visan är ett samtal mellan bruden och brudgummen. I Gamla förbundet var detta en bild av Israel och Jehova. I Nya förbundet betecknar bruden den kristna församlingen eller den enskilde medlemmen och brudgummen betecknar Jesus — vår själs brudgum. —

"Regntiden är förliden", läser vi tidigare i texten, "blommorna visa sig på marken". Det blir en förvandling underbar, då en själ blir frälst. Det som förut var regntid, mörker och vinter blir vår och sommar. —

I denna text är det brudgummen som talar om bruden och liknar henne vid en duva. — Jag har tänkt på några egenskaper som denna fågel har.

För det första är duvan en li-

ten fågel som ej tillhör rovfåg-larna. Nej, o nej, brudesjälen är liten och anspråkslös. Den tvingar sig ej fram utan viker hellre undan. Som alla andra fåglar har även duvan vingar. Vi ha fått bönen till hjälp att lyfta oss över det närvarande. "Herre, låt ingenting binda de vingar, vilka Du en gång har givit åt mig", sjunger vi i en sång. Så är duvan också en flockfågel. Hon vill ej gärna vara ensam utan vi se duvorna gärna tillsammans flera styc-ken. Är det inte så också med brudesjälen? Hon vill tillhöra en församling av systrar och bröder.

Duvan var ett offerdjur i Gamla förbundet. Då ett gossebarn frambars i templet skulle man ha ett litet lamm till offer, eller, om man ej hade råd till detta, skaffa sig två turturduvor. När Jesus frambars i templet hade hans föräldrar med sig två duvor till offer, ty de var fattiga. Men de bar ju också med sig ett lamm fastän de ej visste det, själva det stora offerlammet, — Guds Lamm — Jesus.

Bedrövelser kommer över brudesjälen och hon får erfara mycket av sorg i tiden. Men det står i Upp. 7: 14, att det är de, som komma ur den stora bedrövelsen som få vara med i den jublande skaran inför tronen. Offer, lidande och bedrövelse få vi ej undkomma för att vi blir frälsta. —

Enligt texten har duvan ett säkert fäste i klippväggens gömsle. Nog kan stormar också komma över den frälsta själen, men den har sitt ankare kastat innanför förlåten. Jesus säger också: "Ingen skall rycka dem ur min hand" Joh. 10: 28. Halleluja! I Ps 125: 2 läser vi: "Jerusalem omhågnas av berg, och Herren omhågnar sitt folk, ifrån nu och till evig tid."

Brudgummen vill se brudens ansikte och höra hennes röst. Det är en stor nåd för oss att få träda fram som vi äro inför nådens tron och sedan också träda fram inför världen och söka vittna om vår Frälsare.

Nils Bergström

Denna lilla strof har en längre tid tonat i mitt inre och varje dag blir jag påmind om Guds kärlek till oss människor. Guds kärlek är inte lik någon jordisk kärlek; den är långt högre, den är ren och oförfalskad. Guds kärlek till oss är så stor, att Han sände sin egen son, Jesus, hit ner till jorden. Det står i Guds ord att Jesus gick omkring, gjorde väl och hjälpte alla. Ändå fanns det så många som hatade och önskade Honom döden. De spikade Honom fast på korsets trä, där Han dog i kärlek till Dig och mig, att vi skulle få evigt liv — för att vi skulle vinna frälsning. Men Jesus är inte död

"Jag kan ej vända om Guds kärlek tvingar"

Barbro Gelinder

i dag, nej Han är uppstånden och sitter på Faderns högra sida och manar gott för oss. —

Har Du som läser detta mött

den Uppståndne — fått del av det eviga livet — satt ut för himmelen?

Du ängsliga hjärta det finns nåd för Dig, Jesus älskar Dig, kom till Honom och låt Honom få bli Ditt allt och Du får uppleva frid och harmoni i Ditt inre.

Och Du som upplevt Jesu frälsande kraft, brinner elden i Ditt hjärta? Lägg Dig på nytt på offeraltaret och låt Jesus bruka Dig till 100 %. Herren behöver många trogna soldater i sin armé!

"Var trogen intill döden, så skall jag giva dig livets krona." Upp. 2: 10.

Barbro Gelinder

JESUS DÖPER I HELIG ANDE

I nummer 2—66 av Midnattsropet vittnade jag om min frälsning. Sedan dess har Gud i sin stora nåd låtit mig få uppleva underbara ting. Den 20:de mars i år fick jag begrava mitt gamla jag i dopets grav. Halleluja! Det var härligt att få ikläda sig Kristus (Gal. 3: 27).

Men Herren lovar i sitt Ord att den som tror och bliver döpt såsom gåva skall undfå den Helige Ande (Apg. 2: 38). Jag bad och bad till Gud om denna gåva men himmelens portar syntes stängda för mig. Ett flertal gånger kände jag Guds maning att gå fram till förbön i eftermötet, men jag stod emot kallelsen och blev allt tommare och tommare. Men så började tältkampen under Skanstullsbron i Stockholm. Det första av dessa möten jag var med på var eftermiddagsmötet söndagen den 5 juni. Efter att broder Målle Lindberg hade slutat sin predikan uppmanade han alla som var i behov utav förbön att ställa sig framför talarstolen. Denna gång kunde jag inte stå emot kallelsen utan gick fram och ställde mig i skaran av törstande själar. Jag bad och ropade till Gud och när jag tackade Gud för Andens dop så skedde efter en stund undret. De band som bundit min tunga lossnade och jag fann mig själv plötsligt stå och tala ett främmande språk. Tack och lov! Under en lång tid visste jag var-

av tid eller rum utan stod bara och mottog strömmar av salighet. Jag befann mig i det härliga löftelandet.

Denna underbara salighet satt i dagar efteråt, under vilka jag utan uppehåll talade i tungor — antingen med munnen eller inom mig.

Jesus har sedan dess ständigt fyllt på av sitt levande vatten så att jag aldrig har behövt törsta. Ära ske Hans namn!

Ibland möter vi motgångar, men Herren uppmanar oss att tala om våra problem för Gud, då skall Han giva oss hjälp och vi skall få den frid som övergår allt förstånd. Fil. 4: 6, 7.

Du som inte är frälst — du vet inte vad du går miste om! Gud vill giva dig överjordisk frid — himmel redan här på jorden. Han vill också giva dig en bön i den eviga staden, det Nya Jerusalem, där ingen sorg och död finnes. Tag emot Kristus i ditt hjärta och allt detta är ditt. På Golgata kors tog Jesus dina synder på sig. Du har bara att mottaga frälsningens härliga gåva som Jesus idag bjuder dig. Bed Honom om dina synders förlåtelse och om frälsning och du skall få uppleva något som icke kan beskrivas med ord. Men gör det idag — imorgon kanske din nådatid är slut. Maranata! Herren kommer snart!

Göran Graveleij
Hägersten

BED OM VAD DU VILL ...

"Du har bett om något svårt", svarade Elia, då Elisa bett att en dubbel arvslott av Elias Ande skulle tillfalla honom. — Vi har också i Ordet löfte om att få bedja om vad helst vi vill ja och det skall vederfaras oss. Herren "giver och giver och giver igen", som vi sjunger i en sång. Jag vill ropa ut att vi har en bönhörande Gud och en underbar Jesus, för vilken ingenting är svårt. — Tack och lov!

Jag har länge bedit om en dubbel arvslott av Guds helige Ande. Under Kärnsjöveckan där jag fick uppleva mycket härligt och underbart fick jag också bönesvar. Under söndags-eftermiddagens möte kom Guds kraft över mig så våldsamt där jag satt så jag hoppade som en boll upp och ner flera gånger på bänken. Jag hade ju tidigare under veckan också fått bevittna hur Gud på ett mäktigt sätt stadfäst sitt ord med åtföljande tecken — syndare hade upplevt frälsning, längtande själar hade upplevt förnyelse och Herrens namn storligen prisas. —

Ja, Halleluja, Elias Gud lever. Han verkar lika mäktigt idag som på Elia tid och lika härligt NU som nittonhundrasJU. Pris ske Gud!

Josef Hellman

Kom ihåg
tidningsmissionen
Postgiro 5716 20

Jag skattar mig lycklig ...

Att träda fram och vittna om sin upplevelse med Jesus är en nödvändighet för att bli bevarad. Två ting skall man alltid vara beredd till — vittna om Jesus och att gå hem till honom. Kalla det inte att "dö" — gärna att gå hädan, för då går man bort

från detta jordeliv och tåredalen.

Det är att avge en självdeklaration, att tala om vem man tror på och anledningen därtill; och denna skall avges på heder och samvete som det brukar heta i februari månad då man blir blankettintresserad...

Jag blev frälst i Nybro, den dagen brändes alla gamla skraltiga broar och en ny bro lades, en förbindelse som håller ännu, in i folkpensionsåldern. Början var litet svag, jag var ju ensam med alla mina föregående minnen, som Lidman sade: "jag brände mig själv till aska under det tiden led, och tankar, drömmar och känslor de utgjorde brasans ved." —

En gång talade jag om för en broder att det går nog igenom

med dunder och brak en vacker dag, men denne svarade att det är otaliga syskon som beder himmelens Gud att det måtte gå igenom för dem, och då gick det igenom. Tack och lov. Efter att vandrat som på nattgammal is gick det underbart igenom.

Och så slutar jag denna självdeklaration med att påminna något om — skatter. Det står skrivet att den gudfruktige har en skatt i himmelen. Och då vi sjunger: "Kring källan syns en syskonring av återlösta fåren". är det källskatten som ger sig tillkänna. Och arvet som vi väntar lär väl vara arvsskatten. Faktum är också att omsättningen är glädjande stor inom väckelsen — låt oss kalla det omsättningsskatten.

Rudolf Hallingbäck

Mitt första MARANATAMÖTE

Jag har länge känt mig manad att vittna om vad som hände mig då jag första gången fick tillfälle och vågade besöka ett Maranatomöte. Jag måste erkänna, att jag kom dit i den tanken att "ohörd skall ingen dömas". —

Genast vid mötets början erfor jag en mäktig Andens kraft som blev till en verklig revolution i mitt innersta. Jag kände att Jesus kom så nära. Jag förstod att det vi bedit så länge om nu var här — bönesvaret har kommit. Längre har vi kristna i olika församlingar bedit om väckelse. Nu förstod jag att väckelsen var här.

Många kristna har övergivit den första kärleken. Nu vill Herren väcka oss så att vi betänker varifrån vi har fallit. "Bättra dig", säger Herren, "och gör åter sådana gärning-

ar som du gjorde under din första tid. Varom icke så skall jag komma över dig och flytta ljusstaken från dess plats, såframt du icke gör bättring". — Om de kristna är i ett sådant förhållande gentemot Gud och hans Ord, att de anser sig ha nog och inget behöver så finns intet annat för Gud att göra, än att flytta ljusstaken från dess plats. —

Denna varning till församlingen i Efesus har jag ofta läst, begrundat och strukit under i min Bibel, men det har aldrig blivit mera än teorier. Då jag nu satt på detta Maranatomöte, såg jag klart hur ljusstaken flyttats från den församling jag alltid hållit främst. — Längre hade jag sett utvecklingen till det sämre. Det hade gått så långt som jag aldrig kunnat drömma om, och jag hade ängslats, vändats och bedit. Nu såg jag avfallet i all dess ohygglighet: Ljusstaken var redan flyttad. Ändå sade man att allt stod väl till och ingen fara var å färde — man ville

inte betänka varifrån man fallit. —

Nu prisar och tackar jag Gud för väckelsen som Han har sânt. Det finns ett ämne i min Bibel som alltid varit mig mycket kärt: den första kristna församlingen. Den församlingen gav Gud sitt vittnesbörd genom att Ordet åtföljdes av tecken och under. Guds vittnesbörd! Vilken tillgång och, ack, så nödvändigt det är även för oss! Tänk att äga, inte människors utan Guds vittnesbörd.

Hur är det i dag? Ofta saknas Guds vittnesbörd i den andliga verksamheten. För ett tiotal år sedan hände det att vår församlingsföreståndare blev tillfrågad om det inträffat något påtagligt under de fem år han varit föreståndare i den församling han tjänade, men han nödgades svara nej. När det är så bör man inse varifrån man har fallit och göra bättring.

O, du kristenhet — gör dig redo! Jesus kommer snart.

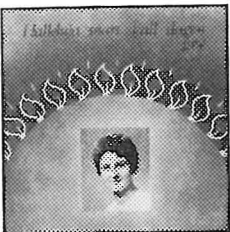
Alice Norgren

Evangelii Center

Fack 200 24 — BORLÄNGE 2 — Tel. 0243/105 95 Postgiro 125 99

EP 481 Marita Hammar och Sigrid Andersson. **Men om Du kom just nu/När skuggan svunnit/Nu har jag glädje.**

MREP 26. Vivan Mårtensson. **Halleluja snart skall dagen gry/O, du Golgata kors/Längtande bruden/Min trofaste Gud.**

MREP 16. Hjärta som lider/När vi är över/Jag sökte en tid efter lycka/Jag är glad. Solosång av Runo Erixon.

EP 483. Runo Erixon. **Mitt hem är där på den andra stranden/Varför får Han stå därute?/Underbar, underbar är Han/Sista tidens väckelse nu brinner.**

EP 484. Rune Gelinder. **Käre Jesus min Frälsare och Herre/Ara, Ara, Ara/Därför jag älskar Jesus Krist/Gud är god.**

EP 482. Agne Bark. **Härligheten väntar/De skall bli fröjd/Tro i ditt hjärta/O, vad djup i Guds nåd.**

MREP 11. Giv dig helt/Den seger han vunnit är vår/ Snart så kommer Jesus. Sång av Agne Bark.

SÅNG, MUSIK VITNESBORD

Föreläsningstal: Kåren, Sånggruppen, Solo och kvartett av Sally Olson och Bengt Persson från Hällefors.

BARLP 102 MRM

DIREKTUPPTAGNINGAR FRÅN PINGSTKONFERENSEN I STOCKHOLM 1966

Tal av: Bengt Persson, Engeström, Sally Olson, Pöthner Sylwan, Arne Olsson, Egit Montan, Matti Lunden.

PLUS 25:- ex. fr. 30:- i M.

MRLP 102. Direktupptagningar från pingstkonferensen i Stockholm. Sång, musik, vittnesbörd.

MEP 2. Kurt Petersen och Roland Lundgren. **Vi är på resa till fridens land/Skall du få vara med?/Många år jag gick på syndens stig/Tänk för dig som vandrar utan Gud.**

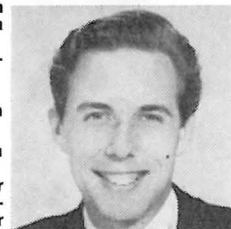

EP 471. Frid, frid, ljuvliga frid/Tala Gud, tala Gud/Döp ditt folk i Andens eld och kraft/Var är mitt barn i kväll. Solosång Gun Vedin. Duettsång Gun och Lars Vedin.

EP 475. Det finns mer att få/Vill du min Jesus lära känna/Det är så underbart det namnet Jesus/Det finns ett hjärta som för dig ömmar. Duettsång Kurt Petersen, Roland Lundgren, Falköping.

EP 480. Carl-Henric Henricson. **Snaran har gått sönder/Hela vägen vill jag följa Frälsaren/Bak stjärnors myriader/Elden brinner lika härligt nu som förr.**

HEP 111. I am happy every day/Jeg synger glad om vennen Jesus/Hvor i verden du går/Kilden i Davids hus.

HEP 123. (Møte-opptak) På evangelisk møte/Jesus bryter hver en lenke/A hvor jeg er glad/Den Hellig-And og lid/Glory, glory, glory. Sång av Age Samuelsen

Klipp här och sänd in kupongen i dag

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställas att sändas mot postförskott:

..... st. skivor nr
(5 st. fraktfritt)

Namn:

Postadress:

Obs.! Ny tidning erhålles gratis vid beställning.

..... st. Sångsamling à 34:- 50 (67 st. sånger) med noter + passande ringpärm.

..... Hela skivserien, 40 st., 400:- + oms. och porto, mot avbetalning 25:- per månad.

..... st. Transistorgrammofon på ovanstående villkor.

Bostad (Box/Gata):

Telefon:

Kupongen insändes till EVANGELII-CENTER, Fack 20024, Borlänge 2. Tel. 0243/105 95. Postgiro 125 99. Jag vill sprida MARANATA-budskapet vidare och beställer en skivserie. Jag betalar 25:- per månad tills full betalning erlagts. (När jag erhåller samtliga skivor löser jag dem med 25:-.)

BIBELSKOLA

Från bibelskolans avslutning i Medborgarhuset -65.

I Maranataförsamlingen i Stockholm hålles också detta år en bibelskola — den femte i ordningen. Deltagarna som i år kommer från hela Norden blir flera än någon gång tidigare. Vi tro att bibelskolan är av mycket stor betydelse för vårt gemensamma väckelsearbete. —

Evangelister som under året

varit ute och tjänat Gud bereds möjlighet att få bevista bibelskolan utan kostnader. Vi vädja till väckelsens folk runt om i landet att bistå oss med förböner och offer. Med detta nummer av Midnattsropet följer ett inbetalningskort till vår evangelistkassa som lämpligen kan användas av dem som ekono-

miskt vill hjälpa oss. Både små och stora gåvor äro välkomna.

Samtidigt vill vi också påminna församlingar och grupper ute i landet som önskar hjälp i arbetet efter bibelskolans slut att meddela sig med oss så att vi kan framlägga behoven i bön under tiden bibelskolan pågår. *Arne Imsen*

Med detta nr är bilagt gåvoinbetalningskort till bibelskolan